

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **T. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 września 2018 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt III KO 52/18, o odmowie przyjęcia osobistego wniosku wnioskodawcy o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 marca 2018 r., sygn. akt II AKa [...], uchylającym w części, a w części utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 października 2017 r., sygn. akt II Ko [...] oraz postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 marca 2005 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 listopada 2004 r., sygn. akt II Ko [...],

**postanowił:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie**

### UZASADNIENIE

T. S. skierowała do Sądu Najwyższego wnioski o wznowienie postępowania karnego w sprawach zakończonych przywoływanymi na wstępie wyrokami Sądu Apelacyjnego w [...] i Sądu Apelacyjnego w [...]. Po rozpoznaniu tego wniosku, Sąd Najwyższy zaskarżonym postanowieniem odmówił jego przyjęcia wobec uznania, że jest on oczywiście bezzasadny.

T. S. wniosła w terminie zażalenie na powyższe postanowienie. Nie sformułowała w nim żadnych wyraźnych zarzutów względem skarżonej decyzji, lecz kontestowała zawarte w niej rozstrzygnięcie. Nadto, wniosła w konkluzji o zmianę bądź uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz ponowne rozpatrzenie sprawy, wskazując kolejny raz, że wznowienie postępowania w prawomocnie zakończonych sprawach, o których mowa na wstępie, jest zasadne.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie to jest całkowicie bezzasadne i jako takie nie mogło podlegać uwzględnieniu.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wielokrotnie już podkreślano, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k.

Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu w pełni prawidłowo nie dopatrywał się powołania się przez wnioskodawcę na wystąpienie w sprawie tego rodzaju podstaw, gdyż podawane okoliczności nie mogły być do nich zaliczone. Jedynie podnoszone uchybienia z kręgu bezwzględnych przyczyn odwoławczych takie podstawy do wznowienia teoretycznie mogłyby stanowić. Tyle że słusznie podkreśla w zaskarżonym postanowieniu Sąd Najwyższy, że odnośnie do sygnalizowanych w tym zakresie uchybień, na które wskazywała wnioskodawczyni, wypowiedział się już Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 marca 2015 r., (II KO[...]/14) w związku z uprzednim jej wnioskiem o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 marca 2005 r., nie stwierdzając żadnych podstaw do wznowienia z urzędu.

Również w stosunku do drugiego toczącego się postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 marca 2018 r., wymienione we wniosku o wznowienie zarzuty z kręgu bezwzględnych przyczyn odwoławczych słusznie w zaskarżonym postanowieniu oceniono jako całkowicie bezzasadne. Wnioskodawczyni była w tym postępowaniu aktywnie reprezentowana przez pełnomocnika wyznaczonego z urzędu.

Autorka obecnie rozpoznawanego zażalenia nie przedstawiła zatem

jakichkolwiek argumentów, które mogłyby wzruszyć zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w zakresie stwierdzenia oczywistego braku podstaw do przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, co skutkowało, zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k., odmową jego przyjęcia. We wniesionym środku odwoławczym kolejny raz wskazuje na okoliczności już wcześniej podawane, które nie mogą być rozpatrywane w płaszczyźnie ściśle określonych podstaw wznowieniowych, domagając się w efekcie ponownie wznowienia prawomocnie zakończonych postępowań. Takie zaś działanie nie mogło przynieść więc zakładanego przez skarżącego efektu.

Wobec zatem w pełni prawidłowego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia omawianego wniosku o wznowienie postępowania z uwagi na jego oczywistą bezzasadność i ze względu na fakt, że wniesione zażalenie tej oceny zmienić nie może, Sąd Najwyższy utrzymał to rozstrzygnięcie w mocy.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.